تازه‌های اقتصاد
سه‌شنبه ۰۶ مرداد ۱۴۰۵ شماره ۸۶

میلیاردها دلار پول کشور قربانی اقتصاد تحریمی شد

(صفحه ۳)

تامین مالی در پساجنگ منجر به خلق پول نشود

(صفحه ۳)

روایت عبده‌تبریزی از نشست همتی با اقتصاددانان

نشست اخیر عبدالناصر همتی، رئیس‌کل بانک مرکزی، با جمعی از اقتصاددانان، فرصتی برای طرح مهم‌ترین دغدغه‌های پولی و ارزی کشور و تبادل نظر درباره مسیر پیش‌روی سیاست‌گذاری اقتصادی بود. در این جلسه، موضوعاتی همچون مهار انتظارات تورمی، سیاست ارزی، نرخ سود، آثار تحریم‌ها، حکمرانی ریال، رمزارزها، بازار اوراق و استفاده از داده‌های بزرگ در سیاست‌گذاری مورد بحث قرار گرفت. در ادامه، حسین عبده‌تبریزی، اقتصاددان که از حاضران این نشست بود، روایتی از فضای جلسه، محورهای اصلی مباحث و برداشت خود از رویکردهای مطرح‌شده از سوی رئیس‌کل بانک مرکزی و اقتصاددانان حاضر ارائه می‌کند.

ارزیابی بنده از جلسه مثبت بود. قبل از هر چیز، آقای دکتر همتی گزارش کوتاه از کارهایی که بانک مرکزی در ماه‌های اخیر انجام داده بود ارائه کردند. تأکیدشان این بود که در شرایط فعلی، سیاست‌گذاری پولی اصلاً کار ساده‌ای نیست. با این حال، گفتند بانک مرکزی تلاش کرده ذخایر ارزی کشور را تقویت کند و به حدی از اطمینان برسد که برای تأمین کالاهای اساسی، دارو و نیازهای ضروری مردم مشکلی پیش نیاید.

بعد از آن، اقتصاددانان حاضر هرکدام نکاتی را مطرح کردند. یکی از مهم‌ترین بحث‌ها این بود که چطور می‌شود انتظارات تورمی را مهار و لنگر کرد؛ چون اگر انتظارات تورمی کنترل نشود، بقیه ابزارهای سیاست پولی هم اثرگذاری محدودی خواهند داشت.

" بخش مهمی از افزایش نرخ ارز، ناشی از شوک‌های عرضه و نااطمینانی‌های سیاسی از جمله جنگ و تحریم‌هاست و درواقع بیشتر ریشه در کاهش عرضه ارز یا افزایش ریسک دارد تا صرفاً رشد نقدینگی یا سیاست پولی؛ به همین دلیل نباید همه نوسانات نرخ ارز را به سیاست پولی نسبت داد "

یادداشت روز

معادله دشوار سیاستگذار

مرتضی افقه
اقتصاددان

در اقتصاد ایران همواره یکی از مهم‌ترین چالش‌های سیاست‌گذاری، ایجاد تعادل میان حمایت از معیشت خانوارها و حفظ ثبات پولی بوده است. هر سیاست حمایتی، هرچند با هدف کاهش فشار بر اقشار آسیب‌پذیر طراحی شود، در نهایت به این پرسش اساسی می‌رسد که منابع مالی آن از کجا تأمین خواهد شد. اگر این منابع بدون پشتوانه و از مسیر افزایش پایه پولی فراهم شود، در نهایت خود به عاملی برای تشدید تورم و کاهش قدرت خرید مردم تبدیل خواهد شد. از همین رو، تفکیک وظایف نهادهای اقتصادی و پایبندی هر دستگاه به مأموریت اصلی خود، یکی از الزامات حفظ ثبات اقتصاد کلان است.

در شرایطی که اقتصاد با محدودیت منابع و فشارهای تورمی مواجه است، نحوه تأمین مالی سیاست‌های حمایتی بیش از خود این سیاست‌ها اهمیت پیدا می‌کند. هرگونه حمایت از معیشت خانوارها، در صورتی که بدون منابع پایدار اجرا شود، می‌تواند به افزایش نقدینگی و در نهایت تشدید تورم بینجامد. از همین رو، طی سال‌های اخیر تلاش شده است مسئولیت تأمین مالی این طرح‌ها بیش از گذشته در چارچوب منابع بودجه‌ای تعریف شود تا آثار پولی آنها به حداقل برسد.

در همین راستا، تغییراتی در سازکار تأمین منابع برخی برنامه‌های حمایتی از جمله کالابرگ انجام شده و مسئولیت تأمین مالی آنها به ساختار بودجه‌ای دولت منتقل شده است.

ادامه مطلب را در لینک بخوانید

بانک مرکزی: تورم تیر ۱۴۰۵ در مقایسه با خرداد نصف شد

«قاعده ۸۰ درصد» برای صدور چک الکترونیکی و کاغذی تفکیک شد

فروش ۶۰۸ میلیارد تومان شمش طلا در حراج صد و پنجاه و دو

تمدید مهلت رفع تعهد ارزی صادرکنندگان تا پایان آذر ۱۴۰۵

زنگ هشدار برای ماندگاری سپرده‌ها

نسبت پول به شبه‌پول که در پایان سال ۱۴۰۰ حدود ۲۵.۷ درصد بود، در سال ۱۴۰۱ به ۳۴.۶ درصد افزایش یافت و پس از آن نیز در محدوده‌ای نزدیک به ۳۵ درصد باقی ماند.
این نسبت در پایان سال ۱۴۰۲ حدود ۳۲.۱ درصد، در سال ۱۴۰۳ نزدیک به ۳۴.۹ درصد و در پایان سال ۱۴۰۴ حدود ۳۴.۵ درصد ثبت شده است.
آخرین داده موجود نیز نشان می‌دهد این شاخص در اردیبهشت ۱۴۰۵ به حدود ۳۴.۸ درصد رسیده است.
این ارقام از یک روند صعودی پیوسته حکایت نمی‌کند، اما نشان می‌دهد پس از جهش سال ۱۴۰۱، سهم منابع کاملاً نقدشونده در سطحی بالا تثبیت شده است.
در ادبیات پولی، «پول» شامل اسکناس و مسکوک در دست مردم و سپرده‌های دیداری است؛ منابعی که صاحب آنها می‌تواند تقریباً بدون محدودیت و در هر لحظه خرج یا منتقل کند.
در مقابل، «شبه‌پول» شامل سپرده‌هایی است که نقدشوندگی کمتری دارند؛ مانند سپرده‌های پس‌انداز و مدت‌دار. این منابع معمولاً سود دریافت می‌کنند، اما دسترسی فوری به آنها ممکن است با محدودیت یا کاهش سود همراه باشد.
هرچه نسبت پول به شبه‌پول افزایش یابد، بخش بزرگ‌تری از نقدینگی در قالب منابع آماده پرداخت و انتقال نگهداری می‌شود. این وضعیت لزوماً به معنای خروج پول از بانک نیست؛ سپرده دیداری نیز همچنان در ترازنامه بانک قرار دارد.
تفاوت در این است که ماندگاری این منابع کمتر است و صاحب حساب می‌تواند در زمانی کوتاه آنها را جابه‌جا کند.

فصلی تازه در بانکداری دیجیتال

وقتی بانک دستیار مالی می‌شود

نسل جدید خدمات بانکی با تکیه بر مدیریت مالی شخصی (PFM)، تحلیل داده و هوش مصنوعی، از انجام تراکنش‌های روزمره فراتر رفته و بانک‌ها را به سمت ارائه خدمات مالی هوشمند و شخصی‌سازی‌شده سوق داده است.تا همین چند سال پیش، اپلیکیشن‌های بانکی تنها برای انتقال وجه، پرداخت قبوض یا خرید شارژ استفاده می‌شدند، اما امروز رقابت در بانکداری دیجیتال وارد مرحله تازه‌ای شده است.
بانک‌ها با بهره‌گیری از ابزارهای مدیریت مالی شخصی (PFM) و هوش مصنوعی تلاش می‌کنند فراتر از انجام تراکنش، به کاربران در مدیریت هزینه‌ها، افزایش پس‌انداز و تصمیم‌گیری مالی کمک کنند؛ تغییری که در سال‌های اخیر به یکی از مهم‌ترین روندهای بانکداری نوین در جهان تبدیل شده و به تدریج در ایران نیز در حال شکل‌گیری است.
اپلیکیشن‌های بانکی صرفاً ابزاری برای انجام تراکنش بودند، اما امروز بانک‌های سال‌ها پیشرو با تحلیل داده‌های مالی، خدمات شخصی‌سازی‌شده ارائه می‌کنند. ابزارهای مدیریت مالی شخصی با دسته‌بندی خودکار هزینه‌ها و نمایش الگوی درآمد و مخارج، به کاربران کمک می‌کنند تصمیم‌های مالی آگاهانه‌تری بگیرند و برنامه دقیق‌تری برای پس‌انداز و مدیریت بودجه داشته باشند.
رشد فناوری‌های مبتنی بر داده و هوش مصنوعی نیز این روند را شتاب داده است. نسل جدید این ابزارها علاوه بر تحلیل رفتار مالی، هزینه‌های غیرضروری را شناسایی کرده و متناسب با الگوی درآمد و مخارج، پیشنهادهایی برای پس‌انداز یا سرمایه‌گذاری ارائه می‌کنند؛ قابلیتی که بسیاری از کارشناسان آن را گامی در جهت ارتقای سواد مالی و انضباط اقتصادی خانوارها می‌دانند. مدیریت مالی شخصی سال‌هاست به بخشی از خدمات بانکداری دیجیتال در جهان تبدیل شده است.

ایران و ثروت‌های خاموش

یحیی آل‌اسحاق، رئیس اتاق مشترک ایران و عراق با اشاره به اینکه مسائل اقتصاد ایران بسیار فراتر از آزادسازی چند میلیارد دلار منابع ارزی است، اظهار کرد: مسئله اصلی اقتصاد کشور کمبود منابع نیست، بلکه نوع نگاه به ظرفیت‌های اقتصادی، نحوه مدیریت دارایی‌ها و چگونگی استفاده از منابع موجود است. تا زمانی که این رویکرد اصلاح نشود، حتی دسترسی به منابع جدید نیز نمی‌تواند تحول اساسی در اقتصاد ایجاد کند.

وی با بیان اینکه اقتصاد ایران از ظرفیت‌های گسترده‌ای برخوردار است، افزود: تنها دارایی‌های شرکت ملی نفت و شرکت ملی گاز، بر اساس محاسبات و حسابرسی‌های انجام‌شده، بیش از دو هزار میلیارد دلار برآورد می‌شود؛ رقمی که صرفاً دارایی‌های فیزیکی این شرکت‌ها را شامل می‌شود و ارزش ذخایر نفت و گاز کشور در آن محاسبه نشده است. در واقع برخی در حالی به ۶ میلیارد دلار منابع بلوکه شده ایران چشم دوخته‌اند که این ۲ هزار میلیارد دلار دارایی خاموش هنوز به موتور رشد تبدیل نشده است.
رئیس اتاق مشترک ایران و عراق ادامه داد: ارزش زیرساخت‌ها، خطوط انتقال، شبکه‌های توزیع، شرکت‌های تابعه و سایر دارایی‌های فیزیکی این مجموعه‌ها حدود هزار و ۴۰۰ میلیارد دلار برآورد می‌شود. در کنار آن، ایران دومین دارنده ذخایر گاز و چهارمین دارنده ذخایر نفت جهان است؛ بنابراین مسئله اصلی، میزان دارایی‌ها نیست، بلکه نحوه بهره‌برداری از این ظرفیت‌هاست.
آل‌اسحاق تصریح کرد: اگر تنها ۱۰ تا ۲۰ درصد در شیوه مدیریت و بهره‌برداری از این دارایی‌ها تحول ایجاد شود، آثار اقتصادی آن به‌مراتب فراتر از دسترسی به چند میلیارد دلار منابع ارزی خواهد بود.

از تخلف تراستی‌های نفتی تا سوءاستفاده از کارت‌های بازرگانی اجاره‌ای

میلیاردها دلار پول کشور قربانی اقتصاد تحریمی شد

با ورود دستگاه قضایی و سازمان بازرسی کل کشور به پرونده تخلفات ارزی، ابعاد تازه‌ای از آسیب‌های ناشی از سازوکار انتقال درآمدهای ارزی در دوران تحریم آشکار شده است؛ سازوکاری که طی سال‌های گذشته برای عبور از محدودیت‌های بانکی و انتقال منابع حاصل از صادرات، به‌ویژه صادرات نفت، شکل گرفت، اما به دلیل ضعف برخی سازوکارهای نظارتی، زمینه سوءاستفاده برخی واسطه‌ها را نیز فراهم کرد.

در همین راستا، رئیس سازمان بازرسی کل کشور از تشکیل هیئت ویژه قضایی برای رسیدگی به مفاسد ارزی، شناسایی دهها میلیارد یورو تعهد ارزی ایفا نشده و تخلفات برخی تراستی‌ها خبر داد. به گفته وی، تاکنون برای مدیران شرکت‌های تراستی ۵۹ پرونده قضایی تشکیل شده، در ۴۳ پرونده

قرار جلب دادرسی صادر شده، ۲۲ نفر بازداشت شده‌اند و برای ۱۵ نفر نیز اعلان قرمز اینترپل در دستور کار قرار گرفته است.

در کنار این آمار، افشای فرار یک تراستی با بیش از ۲۰۰ میلیون دلار و اعلام اینکه حدود ۱.۶ میلیارد دلار از منابع ارزی نزد برخی تراستی‌ها مورد سوءاستفاده قرار گرفته، حساسیت افکار عمومی نسبت به این شبکه‌های مالی را افزایش داده است. همزمان برخی فعالان اقتصادی نیز از خروج میلیاردها دلار منابع ارزی توسط تعدادی از تراستی‌ها سخن گفته‌اند؛ موضوعی که بار دیگر نگاه‌ها را به نحوه مدیریت درآمدهای ارزی کشور در سال‌های تحریم معطوف کرده است.

تراستی‌ها در واقع اشخاص یا شرکت‌هایی هستند که در شرایط محدودیت‌های بانکی ناشی از تحریم، نقش واسطه انتقال پول حاصل از صادرات را بر عهده می‌گیرند. با قطع دسترسی ایران به شبکه‌های بانکی بین‌المللی، استفاده از این واسطه‌ها به یکی از معدود مسیرهای انتقال درآمدهای ارزی تبدیل شد.

حمایت از خانوار و تامین مالی تولید

دوماموریت شبکه بانکی در پرداخت تسهیلات

بررسی آمار تسهیلات پرداختی شبکه بانکی در سه‌ماهه نخست سال ۱۴۰۵ نشان می‌دهد اگرچه بیش از ۸۵ درصد از فقرات تسهیلات به خانوارها اختصاص یافته است، اما از منظر ارزش ریالی، بخش صنعت و معدن با سهمی بیش از ۳۲ درصد همچنان بزرگترین دریافت‌کننده منابع بانکی محسوب می‌شود.

این تفاوت، بیانگر دو کارکرد متفاوت شبکه بانکی است؛ از یک سو تأمین مالی نیازهای خرد خانوار و از سوی دیگر تأمین سرمایه مورد نیاز فعالیت‌های اقتصادی.

برتری بخش صنعت و معدن در جذب منابع بانکی، بیش از هر چیز به ماهیت سرمایه‌بر این بخش بازمی‌گردد. بنگاه‌های صنعتی برای تامین مواد اولیه، خرید تجهیزات، نوسازی خطوط تولید و به‌ویژه تامین سرمایه در گردش، به منابع مالی قابل توجهی نیاز دارند. افزایش هزینه نهاده‌های تولید، طولانی بودن دوره بازگشت سرمایه و نیاز مستمر به تامین نقدینگی باعث شده است حجم تسهیلات مورد نیاز این بخش به‌مراتب بیشتر از سایر بخش‌های اقتصادی باشد. به همین دلیل، حتی با تعداد نسبتا محدود تسهیلات، صنعت و معدن بیشترین سهم از منابع اعتباری را به خود اختصاص داده است.

در میزگرد «تامین مالی پساجنگ» تاکید شد

تامین مالی در پساجنگ منجر به خلق پول نشود

اقتصاد ایران در دوره بازسازی، با یکی از مهم‌ترین پرسش‌ها روبه‌روست؛ اینکه منابع مالی این مرحله چگونه تأمین خواهد شد و شبکه بانکی تا چه اندازه توان پاسخگویی به نیازهای اقتصاد را دارد؟ در شرایطی که بانک‌ها همچنان اصلی‌ترین تأمین‌کننده مالی تولید، تجارت و معیشت خانوارها هستند، بسیاری از کارشناسان معتقدند ادامه این مسیر بدون استفاده از ابزارهای نوین مالی، توسعه بازار سرمایه، گسترش سرمایه‌گذاری و اصلاح سازکارهای تأمین مالی، فشار مضاعفی بر نظام بانکی وارد خواهد کرد. ضمن اینکه در مسیر تامین مالی پساجنگ باید اولویت‌بندی‌هایی انجام شود که در نهایت منجر به خلق پول و به تبع آن تورم نشود.

در میزگردی که با حضور روح‌الله خدارحمی، مدیرعامل اسبق بانک کشاورزی و حسین میرزاعبداله، کارشناس نظام بانکی، در تازه‌های اقتصاد برگزار شد، ابعاد مختلف این موضوع را بررسی کردیم که در ادامه می‌خوانید.

در دوره بازسازی پساجنگ در ایران؛ آیا شبکه بانکی همچنان می‌تواند ستون اصلی تأمین مالی اقتصاد باشد یا ظرفیت آن به نقطه اشباع رسیده است؟

روح‌الله خدارحمی: در همه مقاطع، به دلایل مختلف، به‌ویژه به دلیل تقاضای گسترده برای دریافت تسهیلات، بانک‌ها همواره تحت فشار بوده‌اند. شرایطی که امروز پس از جنگ با آن روبه‌رو هستیم و نیاز به بازسازی خسارت‌ها و جبران آسیب‌های واردشده به کشور، این فشار را بیش از گذشته افزایش می‌دهد.

در همه سال‌های گذشته بار اصلی تأمین مالی فعالیت‌های اقتصادی، تجاری، تولیدی و عمرانی کشور بر دوش شبکه بانکی بوده است. اکنون نیز خسارت‌های ناشی از جنگ این مسئولیت را سنگین‌تر کرده است. به عنوان مثال، خانوارهایی که در جریان حملات، منازل خود را از دست داده‌اند، به حمایت مالی نیاز دارند و طبیعی است که نخستین و در دسترس‌ترین مسیر برای این حمایت، استفاده از منابع و تسهیلات بانکی باشد. از سوی دیگر، امکانات بودجه‌ای دولت محدود است و بخش عمده منابع عمومی صرف هزینه‌های جاری و وظایف اساسی دولت می‌شود؛ بنابراین، شبکه بانکی به‌عنوان یکی از بازیگران اصلی اقتصاد، ناگزیر نقش پررنگی در تأمین مالی بازسازی و بازگشت اقتصاد به شرایط عادی خواهد داشت.

آمارها نیز این واقعیت را تأیید می‌کند. بر اساس آخرین آمار منتشرشده، شبکه بانکی تا پایان سال ۱۴۰۴ بیش از ۱۰ هزار و ۵۷۸ همت تسهیلات پرداخت کرده است که نسبت به سال ۱۴۰۳ حدود ۳۴.۶ درصد رشد نشان می‌دهد. این ارقام بیانگر آن است که بخش عمده نیاز مالی اقتصاد کشور از طریق نظام بانکی تأمین می‌شود.

کوانزای آنگولا به سامانه پرداخت منطقه‌ای اضافه شد

بازآرایی مالی جنوب آفریقا

در اقتصادی که هنوز بخش بزرگی از پرداخت‌های فرامرزی آن از مسیر دلار و بانک‌های واسط می‌گذرد، هر تغییر در زیرساخت‌های تسویه می‌تواند پیامدهایی فراتر از حوزه فنی داشته باشد. تازه‌ترین تحول در این مسیر، اضافه شدن «کوانزای آنگولا» به سامانه تسویه ناخالص آنی جامعه توسعه جنوب آفریقا یا SADC-RTGS است؛ رخدادی که به گزارش رویترز نخستین ارز تسویه جدید این سامانه از زمان آغاز به کار آن در سال ۲۰۱۳ به شمار می‌رود.

این سامانه که پرداخت‌های فرامرزی و بین‌بانکی میان ۱۵ کشور عضو جامعه توسعه جنوب آفریقا (SADC) را پوشش می‌دهد، فقط در سال ۲۰۲۵ حدود ۳/۷۷ میلیارد دلار تراکنش تجاری و بین‌بانکی را پردازش کرده است؛ رقمی که نشان می‌دهد این

بستر از یک پروژه فنی فراتر رفته و به ابزار عملی همگرایی مالی در جنوب آفریقا تبدیل شده است. آریف اسماعیل، رئیس بخش نظام پرداخت ملی در بانک مرکزی آفریقای جنوبی، به رویترز گفته است که برنامه بعدی، افزودن ارزهای منطقه‌ای دیگر از جمله پولا بوتسوانا و متیکال موزامبیک است.

اهمیت تصمیم تازه فقط در اضافه شدن یک ارز جدید نیست، بلکه در کاهش هزینه‌های پنهان مبادله است. در یادداشت عملیاتی منتشرشده توسط انجمن بانکداران SADC آمده است که امکان تسویه مستقیم با کوانزا، برای طرف‌های معامله‌کننده با این ارز، «دو بار تبدیل ارز خارجی» را حذف می‌کند. این نکته برای شرکت‌ها و بانک‌هایی که در تجارت منطقه‌ای فعال‌اند، اهمیت زیادی دارد؛ زیرا هزینه تبدیل ارز و تأخیر تسویه، از اصلی‌ترین موانع تجارت در آفریقا به شمار می‌رود.

گزارش رسمی SADC حاکی است که فقط در بازه اوت ۲۰۱۹ تا ژوئن ۲۰۲۱، این سامانه ۶۴۱,۸۳۲ تراکنش را به ارزش ۲/۳۲ تریلیون رَند، معادل ۱۶۲/۱۵ میلیارد دلار، تسویه کرده است. این آمار نشان می‌دهد که SADC-RTGS از مرحله آزمایشی فاصله گرفته و به یک کانال مهم برای گردش پول در منطقه تبدیل شده است.

کالبدشکافی موج جدید اخراج نیرو توسط غول‌های فناوری

«تعدیل نرم» در گوگل و مایکروسافت

دره سیلیکون وارد مرحله‌ای تازه از بازآرایی نیروی انسانی شده است؛ مرحله‌ای که در آن «اخراج مستقیم» دیگر تنها گزینه مدیران منابع انسانی نیست و «خرید خدمت داوطلبانه» به ابزاری جدی برای مدیریت هزینه‌ها، حفظ روحیه سازمانی و کاهش اصطکاک اجتماعی تبدیل شده است.

آنچه در ظاهر، انتخابی محترمانه‌تر برای خروج کارکنان به نظر می‌رسد، در عمق خود بازتاب یک واقعیت بزرگ‌تر است: شرکت‌های فناوری، همزمان با افزایش سرمایه‌گذاری‌های سنگین در هوش مصنوعی و فشار بازار برای سودآوری، ناچار شده‌اند میان انضباط مالی و سرمایه انسانی توازن تازه‌ای پیدا کنند. همانطور که سی‌ان‌بی‌سی گزارش می‌دهد، در هفته‌های اخیر گوگل و مایکروسافت در کانون توجه قرار گرفته‌اند. در گوگل، بیش از ۴۵۰۰ کارمند با امضای یک کارزار صنفی، خواستار تضمین‌های بیشتر در برابر اخراج، از جمله بسته‌های پایان‌خدمت مطمئن‌تر و امکان خروج داوطلبانه شدند.

بانک توسعه آفریقا هشدار داد

تهدید اَبَر ال‌نینو برای اقتصاد آفریقا

به نقل از الجزیره، بانک توسعه آفریقا هشدار داد که پدیده «ابر ال‌نینو» (Super El Niño) که احتمال وقوع آن وجود دارد، ممکن است بین ۱۰ تا ۲۰ میلیارد دلار خسارت اقتصادی به کشورهای آسیب‌پذیر آفریقایی وارد کند و همزمان خطر موج‌های گسترده مهاجرت و تشدید بحران‌های غذا و آب را افزایش دهد.

«آنتونی نیونگ»، مدیر بخش تغییرات اقلیمی و رشد سبز این بانک، در گفت‌وگو با خبرگزاری رویترز اعلام کرد این پدیده می‌تواند به‌طور میانگین تولید ناخالص داخلی کشورهای بیشترین آسیب‌دیده را بین یک تا دو درصد کاهش دهد. به گفته وی، این نخستین برآوردی است که یک نهاد بزرگ توسعه‌ای بین‌المللی از پیامدهای اقتصادی این پدیده ارائه می‌کند.

ال‌نینو یک پدیده طبیعی اقلیمی است که در نتیجه افزایش غیرعادی دمای آب‌های بخش استوایی اقیانوس آرام رخ می‌دهد و باعث تغییرات گسترده در الگوهای آب‌وهوایی جهان، از جمله خشکسالی، سیلاب و موج‌های گرما می‌شود.

کارشناسان هواشناسی هشدار داده‌اند که ادامه افزایش دمای آب‌های اقیانوس آرام می‌تواند ال‌نینو را به یکی از شدیدترین نمونه‌های ثبت‌شده تبدیل کند و احتمال وقوع خشکسالی‌های شدید، سیلاب‌ها و طوفان‌ها را در بخش‌های وسیعی از آفریقا افزایش دهد. نیونگ تأکید کرد که پیامدهای این پدیده تنها به امنیت غذایی و آبی محدود نخواهد بود، بلکه بر وضعیت مالی دولت‌ها و بخش بانکی نیز اثر خواهد گذاشت.

ویدیو

